

در امور دام و آبزیان

مقایسه توالی اسیدهای آمینه در محل شکسته شدن پروتئین همآگلوتینین سه ویروس آنفلوآنزای طیور (H_9N_2)

• رضا طرقي، • رضا ممیز و • سید علی پور، بخش موسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی، کرج بخش تحقیق و تشخیص بیماریهای طیور

تاریخ دریافت: دی ماه ۱۳۸۱ تاریخ پذیرش: مهر ماه ۱۳۸۲

چکیده

صنعت طیور کشور ایران از سال ۱۳۷۷ درگیر بیماری آنفلوآنزای طیور (H_9N_2) می‌باشد. بروز بیماری با تلفات بالا این تصور را ایجاد کرده است که ویروس آنفلوآنزا در سطح مزرعه دچار تغییرات ژنتیکی شده است. در این مطالعه سه ویروس آنفلوآنزای طیور (H_9N_2) جدا شده از گله‌های آلوده با تلفات متفاوت مورد شناسایی ملکولی قرار گرفتند. قطعه ۴۸۶ جفت‌باز در این ویروس‌ها که در برگرفته نوکلئوتیدهای محل شکسته شدن پروتئین همآگلوتینین بود توسط PCR تکثیر و سپس توالی نوکلئوتیدهای آنها مشخص شد. آنالیز نوکلئوتیدها و اسیدهای آمینه موبد وجود سه ویروس بسیار شبیه به یکدیگر ولی متمایز از همدیگر بود. همانند ویروس‌های آنفلوآنزای طیور (H_9N_2) سایر کشورهای آسیائی و اروپائی، اسیدهای آمینه محل شکسته شدن پروتئین همآگلوتینین ویروس‌ها (PARSSR*G) کاملاً شبیه به یکدیگر بودند. آنالیز فیلوژنی ۴۵۳ جفت‌باز محصولات PCR این ویروس‌ها به همراه ویروس‌های گزارش شده از سایر نقاط جهان نشان داد، ویروس‌های آنفلوآنزای طیور ایران رابطه بسیار نزدیکی با یکدیگر داشته و به احتمال فراوان دارای منشأ یکسانند. بیشترین قرابت ژنتیکی این ویروس‌ها به ترتیب با ویروس‌های آنفلوآنزای طیور کشور عربستان سعودی، آلمان و پاکستان بود. نتایج این مطالعه نشان داد که علیرغم بروز تلفات زیاد در سطح مزرعه، ویروس‌های آنفلوآنزای طیور ایران شبیه ویروس‌های غیر بیماری‌زای H_9N_2 گزارش شده از سایر کشورهای اروپائی و آسیائی (به جز کشور چین) بوده و تغییرات ژنتیکی ایجاد شده در این ویروس‌ها منجر به افزایش حدت آنها نشده است. کلمات کلیدی: ویروس آنفلوآنزای طیور، پروتئین همآگلوتینین، مقایسه فیلوژنی، H_9N_2

Pajouhesh & Sazandegi No 60 pp: 95-103

Amino acid sequence analysis of cleavage site of hemagglutinin protein in three avian influenza viruses (H9N2)

By: Toroghi, R., Momayez, R. and Porbakhsh, S.A. Members of Scientific Board of Research & Diagnosis of Avian Diseases Department, Razi Vaccine & Serum. Research Institute, Tehran, Iran.

Since 1998, Iranian poultry industry has been affected by avian influenza (AI) virus, subtype H9N2. The association of high mortality with these outbreaks in the field raised the specter of a possible new genetic modified AI virus. In this study, three AI viruses (H9N2) isolated from the broiler flocks with different mortality rates were characterized. The 486 bp PCR products containing the cleavage site of hemagglutinin (HA) protein were generated and sequenced to determine molecular characterization of the isolates. Sequence analysis of main region of HA gene of three isolates showed that the viruses had similar sequences at the cleavage site. However, none of the isolates were identical at the nucleotide as well as amino acid levels. Phylogenetic analysis of 453 bp nucleotide region of the PCR products revealed that Iranian AI viruses had very close relationship to each other indicating these came from the common source. Moreover, the maximum genetic similarity of these viruses was observed with AI viruses from Saudi Arabia, Germany and Pakistan, respectively. Overall, the results indicate that with the exception of some Chinese isolates the current status of Iranian AI viruses resembles to other Eurasian H9N2 viruses and in spite of different nucleotide sequences among the viruses there is no evidence for existence of new AI pathotype.

Key words: Avian influenza virus, Hemagglutinin protein, H9N2, Phylogenetic analysis

مقدمه

در سال ۱۹۹۵ (۱۷) در قراول های کشور ایرلند در سال ۱۹۹۷ (۵) در شتر مرغهای کشور آفریقای جنوبی در سال ۱۹۹۵ (۲) در بوقلمون های کشور آمریکا در سال ۱۹۹۵ (۷) در ماکیان کشور کره در سال ۱۹۹۶ (۱۱) و در ماکیان کشور پاکستان در سال ۱۹۹۸ تا ۱۹۹۹ (۱۳) گزارش شده است. اگرچه تحت تیپ Hq و ویروس آنفلونزا به طور منظم در طی ۳۰ سال گذشته از پرندگان وحشی و اهلی جدا شده است ولی هرگز چنین وقوعی به طور همزمان با یک تحت تیپ مشخص (HqN۲) گزارش نشده بود (۴). البته جداسازی تحت تیپ (HqN۲) از خوکهای کشور چین و همچنین از موارد وقوع آنفلونزای انسانی (۹، ۱۸، ۱۹) اهمیت این تحت تیپ را بیشتر کرده است. پس از واگیری صنعت طیور کشور ما به آنفلونزا در سال ۱۳۷۷ این صنعت متحمل خسارات اقتصادی سنگینی گشت. پس از جداسازی ویروس مشخص شد که این ویروس در تحت تیپ HqN۲ قرار دارد (۲۰). متاسفانه علیرغم تلاشهای فراوان هنوز این صنعت نتوانسته است از این بیماری رهایی یابد. طی چند سال گذشته موارد بسیار زیادی از این بیماری در بخش تحقیق و تشخیص بیماریهای طیور موسسه رازی ثبت شده است که در بعضی موارد مرغان، شکایت از وجود تلفات بسیار زیاد در سطح گله های خود را داشتند. با توجه به تغییرات آنتی ژنیکی سریع این ویروس و ظهور سویه های با حدت بالا از سویه های مادری با حدت کم در نقاط مختلف جهان، این سؤال مطرح شد که آیا ویروس های موجود در گله دستخوش تغییرات آنتی ژنیکی و یا حدتی شده اند. اخیراً ما نشان دادیم که در شرایط آزمایشگاهی در جوجه های SPF هیچگونه تفاوتی در میزان حدت سه ویروس جدا شده از دو وقوع بیماری آنفلونزا با تاریخچه تلفات بالا و یک وقوع بیماری با تاریخچه تلفات پائین در ماکیان وجود ندارد (۱۲). همانطور که گفته شد از طرفی تغییرات و نوع اسیدهای آمینه در محل شکسته شدن پروتئین HA یکی از مهمترین عوامل تاثیرگذار در حدت ویروس آنفلونزا می باشد (۲۲). این مطالعه تغییرات احتمالی در محل شکسته شدن پروتئین HA در سه ویروس مذکور و تعیین میزان قرابت ژنتیکی این ویروس ها با ویروس های تحت تیپ HqN۲ گزارش شده از سایر نقاط دنیا را مورد بررسی قرار می دهد.

آنفلونزای طیور یک عفونت یا بیماری ویروسی است که توسط تیپ A ویروس های آنفلونزا ایجاد می شود. ویروس های آنفلونزا در خانواده ارتومیکسوویریده قرار داشته و دارای ژنوم قطعه ای با پولاریته منفی هستند. این ویروس ها براساس شاخص های آنتی ژنیکی پروتئین های نوکلئوپروتئین و ماتریکس، به سه تیپ A، B و C تقسیم بندی شده اند. در این میان فقط تیپ A ویروس های آنفلونزا هستند که می توانند ایجاد عفونت طبیعی در پرندگان نمایند. براساس شاخص های آنتی ژنیکی دو گلیکو پروتئین سطحی هماگلوتینین (HA) و نورآمینیداز (NA)، تیپ A این ویروس ها به ۱۵ تحت A (تیپ ۱ تا ۱۵) و تحت تیپ N (۱ تا ۹) طبقه بندی شده اند (۲۹). دامنه وسیعی از حدت در ویروس های تیپ A آنفلونزای طیور وجود دارد که از یک عفونت بدون علائم بالینی تا ظهور صد در صد تلفات در پرندگان حساس متغیر می باشد. عموماً آلودگی ماکیان و بوقلمون با ویروس های با حدت کم منجر به ظهور علائم خفیف تنفسی، کاهش میزان تولید تخم و در بعضی موارد تلفات کم می شود. این ویروس ها می توانند با حضور و تداخل سایر میکروارگانیسم ها یا عوامل نا مساعد محیطی موجب وخیم تر شدن بیماری و تلفات بالا شوند و این در صورتی است که این ویروس ها به تنهایی در شرایط تجربی فقط قادر به ایجاد بیماری خفیف می باشند (۱). به نظر می رسد حدت ویروس آنفلونزا تحت کنترل چندین عامل باشد به طوریکه قلمداد کردن یک عامل به عنوان عامل حدت بسیار دشوار می باشد. با این وجود یکی از مهمترین عواملی که در حدت ویروس آنفلونزا نقش دارد شکسته شدن پروتئین هماگلوتینین می باشد. تمامی ویروس های آنفلونزا با حدت بالا در محل شکسته شدن این پروتئین دارای اسیدهای آمینه بازی هستند که به صورت متوالی پشت سر هم قرار گرفته اند و این در حالی است که ویروس های با حدت کم فاقد این توالی در محل مذکور می باشند (۳، ۲۲، ۲۳، ۲۹). تحت تیپ Hq از ویروس های آنفلونزای طیور با حدت کم می باشد که در اواخر سالهای دهه ۱۹۹۰ گزارشات متعددی از وقوع آنفلونزا با این تحت تیپ از نقاط مختلف دنیا گزارش شده است. وقوع آنفلونزای طیور با تحت تیپ HqN۲ در ماکیان، بوقلمون و اردک های اهلی کشور آلمان در طی سالهای ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ (۲۸) در ماکیان کشور ایتالیا

تخم مرغهای جنین دار SPF (Valo, Lohmann, Germany) توسط Limiting dilution کلون شده بودند.

استخراج RNA و RT-PCR

جداسازی RNA ویروسی از مایع آلتوتویک تخم مرغ های جنین دار SPF که ویروس ها در آنها تکثیر شده بودند با استفاده از محلول تجارتي Tripure (Roche, Germany) صورت گرفت. به طور خلاصه ۰/۱ میلی لیتر مایع آلتوتویک با ۱ میلی لیتر محلول Tripure مخلوط شده سپس به این محلول ۰/۲ میلی لیتر کلروفرم اضافه شد. پس از سانتریفوژ، RNA

مواد و روش کار
ویروس ها

از دو وقوع آنفلونزای طیور در گله های مرغ گوشتی شهرستان هشتگرد با تاریخچه تلفات بالا (A/chicken/Iran/۷۷۲/۲۰۰۰، A) و از یک وقوع این بیماری در شهرستان کرج با تاریخچه تلفات پائین (A/chicken/Iran/۷۹۸/۲۰۰۰) سه ویروس آنفلونزا تحت تیپ HqN۲ در بخش تحقیق و تشخیص بیماریهای طیور موسسه رازی جداسازی گردیده بود که این ویروس ها در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند. هریک از این ویروس ها برای دو بار بر روی

DNASTAR صورت گرفت (DNASTAR Inc., Madison, USA).

آنالیز فیلوژنی

آنالیز فیلوژنی این سه ویروس به همراه ۱۵ ویروس گزارش شده برای ۴۵۳ نوکلئوتید با موقعیت نوکلئوتیدهای ۵۷۱ تا ۱۰۲۲ براساس توالی نوکلئوتیدهای ویروس A/turkey/Wisconsin/۶۶ (۱۵) که معادل موقعیت اسیدهای آمینه ۱۹۱ تا ۳۴۱ بود انجام شد. اطلاعات مربوط به این ویروس‌ها به همراه شماره دسترسی به آنها در Genbank در جدول یک آمده است.

نتایج

RT-PCR

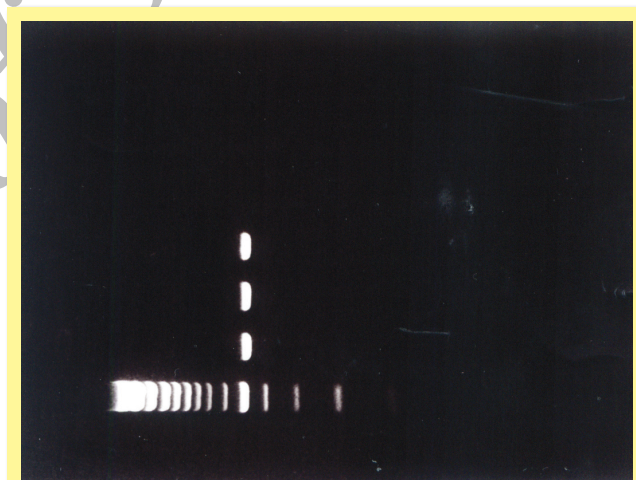
محصولات PCR با اندازه ۴۸۶ جفت‌باز برای سه ویروس استفاده شده در این مطالعه با استفاده از پرایمرهای اختصاصی تکثیر شد. محصولات PCR فوق با استفاده از اندازه آنها بر روی ژل ۱/۵ درصد آگاروز (شکل ۱) و تعیین توالی نوکلئوتیدهای آنها صورت پذیرفت. این محصولات حاوی قسمت C ترمینال HA_۱ و ابتدای N ترمینال HA_۲ ژن HA ویروس‌ها بودند. به عبارتی این محصولات حاوی ناحیه شکستگی ژن HA ویروس‌های مورد مطالعه بودند. پس از تعیین توالی نوکلئوتیدها، اسید آمینه‌های مربوط به این نوکلئوتیدها توسط نرم افزار DNASTAR تعیین و با تمام ویروس‌های آنفلوآنزای طیور H_۵N_۲ موجود در Genbank که با منشأ جداسازی از ماکیان بود مقایسه شد (شکل ۲). همانگونه که در این شکل مشخص است برای ویروس‌های آنفلوآنزای طیور ایران از سال ۱۹۹۸ الی ۲۰۰۱ حداقل یک نماینده ویروسی به ازاء هر سال موجود می‌باشد. مقایسه سه ویروس مورد مطالعه در این بررسی نشان داد که شباهت کاملاً یکسانی ما بین آنها در سطح اسیدهای آمینه یا نوکلئوتیدها وجود ندارد. تعداد اسیدهای آمینه جانشین شده در ویروس‌های IR۵۲۸/۰۰ IR۷۷۲/۰۰، ۰۱، و IR۷۹۸/۰۰ در مقایسه با اسیدهای آمینه توالی majority به ترتیب ۴، ۵ و ۷ اسید آمینه بود.

در مقایسه با ویروس‌های آنفلوآنزای طیور سایر کشورها بیشترین شباهت اسیدهای آمینه ویروس‌های IR۷۹۸/۰۰، IR۷۷۲/۰۰، IR۵۲۸/۰۰ با ویروس آنفلوآنزای کشور عربستان سعودی (ckSA۹۹) و کشور آلمان (ckDE۹۸) بود که به ترتیب ۷/۹۶، ۹۶ و ۹۴ درصد بود و بیشترین تفاوت این ویروس‌ها با ویروس آنفلوآنزای طیور کره جنوبی (ckkR۰۰۶/۹۶) بود که به ترتیب ۴/۱۵، ۲/۱۶ و ۲/۱۶ درصد بود. به نظر می‌رسد نمونه ویروس آنفلوآنزای کشور آلمان ckIR۹۸ اولین نمونه ویروس جدا شده از ایران باشد که تعیین توالی نوکلئوتیدهای آن توسط Banks و همکاران انجام شده است. بیشترین شباهت اسیدهای آمینه این ویروس با ویروس‌های آنفلوآنزای کشور عربستان سعودی (ckSA۹۸) و کشور پاکستان (ckPK۵/۹۹، ckPK۱/۹۹) و سپس با ویروس ckDE۹۸ بود (به ترتیب ۹۶/۹۵ درصد). بیشترین تفاوت ویروس ckIR۹۸ با ویروس آنفلوآنزای طیور کره جنوبی (ckkR۰۰۶/۹۶) بود (۲/۱۶ درصد). چنانچه در شکل ۲ مشاهده می‌شود اسیدهای آمینه در موقعیت

(N to K) ۲۸۲، (Q-L to M) ۲۳۴، (L to V) ۲۲۵، (V to M) ۲۲۴
(D to H) ۲۰۷، (D to E) ۱۹۶

موجود با استفاده از ۰/۵ میلی لیتر ایزوپرنول رسوب داده شد. RNA ترسیب شده با الکل اتیلیک ۷۵٪ شستشو و در انتها در ۱۵ میکرولیتر آب عاری از نوکلئاز حل شد. با استفاده از یک میکروگرم RNA به دست آمده، پرایمراندوم، آنزیم ترانس کریپتاز معکوس M-MULV و بنابه دستور العمل شرکت سازنده آنزیم، cDNA ویروس‌ها ساخته شد (Roche, Germany). واکنش PCR برای تکثیر قطعه ۴۸۶ جفت‌باز از cDNA ساخته شده که در برگرفته محل شکسته شدن پروتئین HA بود، انجام گرفت. تکثیر این قطعه در ۵۰ میکرولیتر محلول واکنش PCR که حاوی ۲ میکرولیتر cDNA، ۱۵ پیکومول از هر یک از پرایمرهای گزارش شده توسط Banks و همکاران (۴) (۳-TGGGCATACAYCAY- و ۵- پرایمر معکوس ۳-TCTATGAACCCWGCWATTGCTCC- (۵) ۱۰۰ میکرومول مخلوط dNTPs، ۱/۵ میلی مول منیزیم کلراید و یک واحد آنزیم DNA پلی مراز (Roche, Germany) Taq بود انجام گرفت. واکنش فوق با استفاده از ماشین

(Eppendorf Mastercycler. gradient) PCR و با برنامه ۹۴، ۶۶، ۷۲ درجه سانتیگراد هر یک به مدت ۴۵ ثانیه با ۳۰ بار تکرار و در انتها

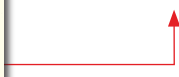
شکل ۱- الکتروفورز ژل آگاروز محصولات PCR سه ویروس آنفلوآنزای طیور ایران با اندازه جفت‌باز ۴۸۶ به همراه مارکر ۱۰۰ جفت‌باز DNA

۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۵ دقیقه انجام گرفت. تائید اندازه محصولات PCR به دست آمده با استفاده از جداسازی توسط الکتروفورز بر روی ژل آگاروز ۱/۵ درصد به همراه مارکر استاندارد ۱۰۰ جفت‌باز صورت پذیرفت.

تعیین توالی نوکلئوتیدها و آنالیز فیلوژنی

خالص سازی محصولات PCR ویروس‌ها با استفاده از کیت تجارتي خالص سازی محصولات PCR (Roche) انجام شد. تعیین توالی نوکلئوتیدهای این محصولات با استفاده از پرایمرهای مذکور توسط شرکت MWG-BIOTECH با استفاده از پرایمرهای مذکور توسط شرکت (AG,GERMANY) MWG انجام گرفت. آنالیز نوکلئوتیدهای بدست آمده و اسیدهای آمینه مربوط به آنها توسط برنامه نرم افزار (version ۵)

شکل ۲- مقایسه توالی اسیدهای آمینه سه ویروس آنفلوآنزای طیور ایران با ۱۵ ویروس آنفلوآنزای طیور جدا شده از ماکیان در اطراف محل شکسته شدن پروتئین HA. اسیدهای آمینه مشابه با Majority با خط تیره مشخص شده اند. محل شکسته شدن پروتئین HA با خط کشی زیر این ناحیه مشخص شده است و شماره اسیدهای آمینه جانشین شده با عدد مشخص شده اند.

اختصاصی ویروس‌های آنفلوآنزای مورد مطالعه در این بررسی می‌باشند. مقایسه این اسیدهای آمینه با اسیدهای آمینه ویروس‌های آنفلوآنزای طیور (H_qN_۲) گزارش شده از سایر پرندگان نشان داد که فقط اسیدهای آمینه در موقعیت ۲۲۵ (V)، ۲۰۷ (H)، ۱۹۶ (E) و ۲۳۴ (M) منحصر به ویروس‌های مورد مطالعه می‌باشند. با مقایسه محل شکسته شدن پروتئین HA در ویروس‌های مورد مطالعه و استفاده شده در این بررسی مشخص گردید که پنج نوع موتیف (motif) در نمونه‌ها وجود دارد، به جز سه نوع موتیف در سه ویروس آنفلوآنزای طیور کشور کره جنوبی و یک نوع دیگر motif در ویروس آنفلوآنزای طیور کشور آلمان بقیه ویروس‌ها دارای موتیف مشترک (R-S-S-R-G) بودند و هیچ تغییری در موتیف ذکر شده در سه ویروس مورد مطالعه مشاهده نشد.

آنالیز فیلوژنی

اسیدهای آمینه در سه ویروس مطالعه شده به همراه ۱۵ ویروس آنفلوآنزای طیور تحت تیپ H_qN_۲ گزارش شده با استفاده از برنامه Megalign به روش Clustal W مورد تجزیه و بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از این بررسی به صورت درخت فیلوژنی در شکل ۳ آمده است. ویروس‌های مورد بررسی تشکیل دو گروه عمده (B, A) را داده‌اند در گروه A تمامی ویروس‌های آنفلوآنزای طیور کشورهای ایران، پاکستان، عربستان سعودی و یک ویروس از کشور آلمان قرار

Majority	196					207					225					234					
	10	20	30	40	50	10	20	30	40	50	10	20	30	40	50	10	20	30	40	50	
ckIR528/01	E	T		MV	M																
ckIR772/00	E	H		M																	
ckIR798/00	E			M																	
ckIR99				M																	
ckIR98		S	A	M																	
ckSA99																					
ckSA98																					
ckHK97	N	T	A																		D
ckHK94		T																			D
ckBe94	N	V	T						P												D
ckKR99		E	KKA																		D
ckKR96		E	KKA																		D
ckKR006/96		E	KKA																		D
ckDE98			S																		D
ckDE95		NE	KKA																		D
ckPK1/99			D																		
ckPK2/99			V																		
ckPK5/99			V																		L

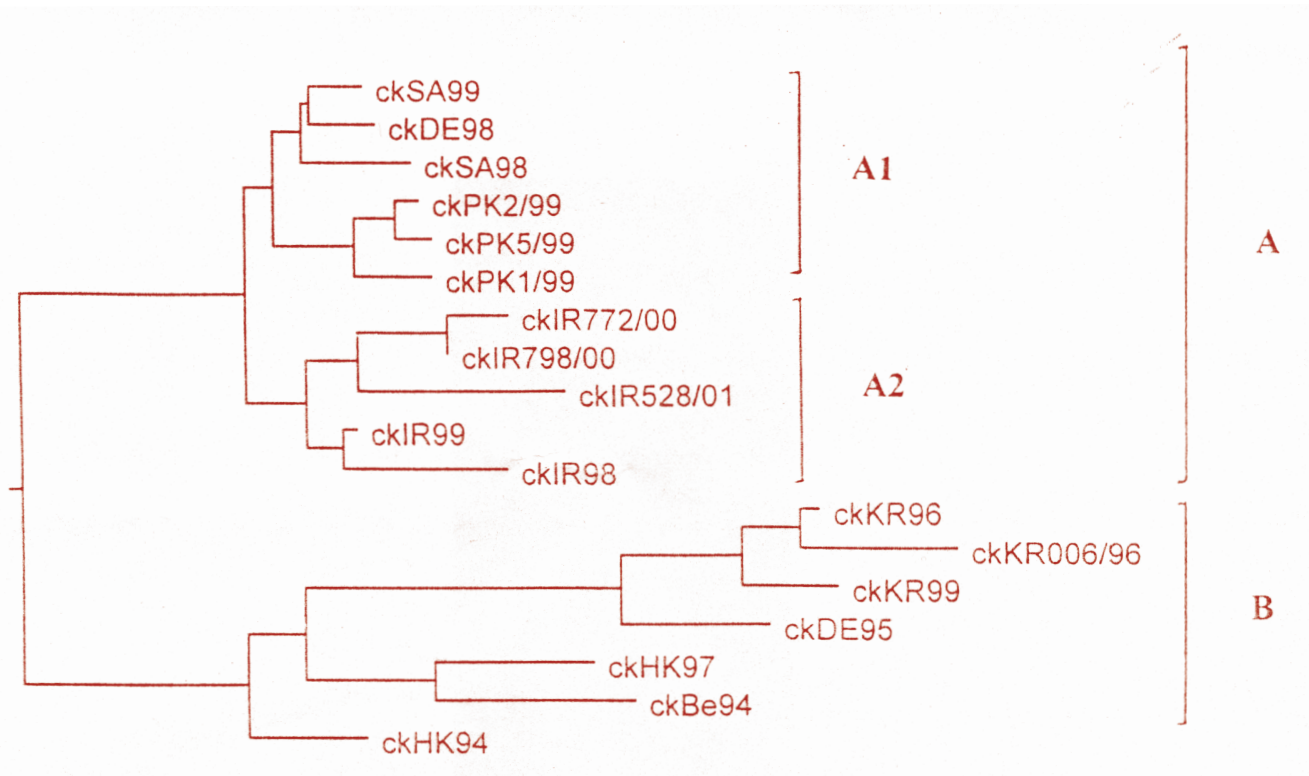

Majority	282				
	60	70	80	90	100
ckIR528/01					
ckIR772/00					K
ckIR798/00					K
ckIR99					
ckIR98					
ckSA99					
ckSA98			T		
ckHK97				E	S
ckHK94				E	V
ckBe94				E	
ckKR99				E	
ckKR96				E	S
ckKR006/96				E	S
ckDE98				E	
ckDE95				E	

Majority	EKGGLNSTL PPHNI SKYAF GNC PKYVRVKS LKLA VGLRNV PARSSRGLF				
	110	120	130	140	150
ckIR528/01					
ckIR772/00					
ckIR798/00					
ckIR99					
ckIR98					
ckSA99		T	G		
ckSA98		T			
ckHK97	R	T	V	G	
ckHK94		T		G	
ckBe94	R	T	V	G	L
ckKR99		T	V	G	A
ckKR96		T	V	G	A
ckKR006/96		T	V	G	P
ckDE98			T		A
ckDE95		T	V	G	A
ckPK1/99			T		
ckPK2/99			T		
ckPK5/99			T		

شکل ۳- درخت فیلوژنی براساس توالی اسیدهای آمینه اطراف محل شکسته شدن پروتئین HA در سه ویروس آنفلوآنزای طیور ایران به همراه ۱۵ ویروس آنفلوآنزای طیور جدا شده از ماکیان. فاصله شاخه ها معرف میزان تفاوت توالی هاست.

تاکنون مطالعه کاملی در خصوص تعیین حدت ویروس های جدا شده براساس دستور العمل های بین المللی انجام نشده است و این در حالی است که تعیین حدت ویروس آنفلوآنزای طیور یکی از مهمترین اصول جهت اعمال سیاستهای پیشگیری، کنترل و ریشه کنی بیماری است. حدت در ویروس آنفلوآنزای طیور طیف وسیعی را شامل می شود که از سویه های بسیار بیماری زا تا سویه های غیر بیماری زا متغیر است. براساس دستور العمل OIE (Office International des Epizooties)، ویروس آنفلوآنزای طیور که یک یا چند معیار از سه معیار زیر را دارا باشد به عنوان ویروس بسیار بیماری زا محسوب می شود. این سه معیار شامل: ۱- هر ویروس آنفلوآنزا که بتواند بیشتر از ۷۵ درصد جوجه های ۴ تا ۶ هفته حساس را متعاقب تزریق ۰/۲ میلی لیتر از محلول رقیق شده (۱:۱۰) مایع عفونی آلتوتیک در طی ده روز تلف کند. ۲- هر ویروس آنفلوآنزا تحت تیپ H_۵ یا H_۷ که نتواند شرط اول را احراز نماید ولی توالی موتیف در محل شکسته شدن پروتئین HA آنها با ویروس های بسیار بیماری زا گزارش شده مشابه باشد. ۳- هر ویروس آنفلوآنزا که در تحت تیپ H_۵ یا H_۷ قرار نمی گیرد ولی توانایی ایجاد تلفات کمتر از ۷۵٪ در جوجه های حساس را داشته و می تواند در غیاب تریپسین در کشت سلولی رشد کند. اصولاً به تمام ویروس های آنفلوآنزا طیور که نتوانند حداقل یکی از این سه معیار را کسب نمایند ویروس های غیر بسیار بیماری زا اطلاق می شود که اینها خود به دو گروه غیر بیماری زا و با بیماری زائی کم تقسیم می شوند. ویروس های غیر بیماری زا آن دسته از ویروس هایی هستند که متعاقب

دارند. این گروه خود به دو تحت گروه (A_۱, A_۲) تقسیم می شود. در تحت گروه A_۱ ویروس های آنفلوآنزای طیور کشور عربستان سعودی به همراه آلمان و پاکستان مستقل از یکدیگر قرار گرفته اند. در تحت گروه A_۲ تمامی ویروس های آنفلوآنزای طیور ایران قرار گرفته اند. در گروه B ویروس های آنفلوآنزای طیور کشورهای چین، کره جنوبی به همراه یک ویروس از کشور آلمان قرار دارند به طوری که تمام ویروس های آنفلوآنزای طیور کشور کره جنوبی به همراه نمونه ویروسی کشور آلمان در یک تحت گروه مجزا قرار دارند. چنانچه در شکل ۳ مشاهده می شود تمامی ویروس های آنفلوآنزای طیور ایران جدا شده در طی سالهای ۱۳۷۷ الی ۱۳۸۰ در یک تحت گروه قرار داشته و اختلاف آنها از نمونه اولیه جدا شده در سال ۱۳۷۷ (ckIR) به صورت پلکانی به ازاء هر سال بیشتر شده است. هنگامی که ویروس های آنفلوآنزای طیور کشورهای ایران، پاکستان، عربستان سعودی به طور جداگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند دور بودن و متفاوت شدن نسبت به سویه اولیه در نمونه های ویروس آنفلوآنزای طیور ایران بیشتر مشهود گردید به طوری که ویروس ckIR528/01 به طور مستقل در یک گروه قرار گرفت (شکل ۴).

بحث:

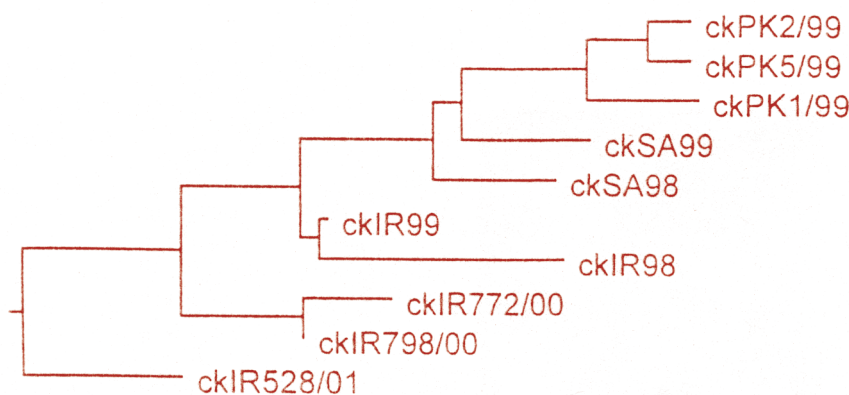
با ورود ویروس آنفلوآنزای طیور تحت تیپ H_۵N_۲ به صنعت طیور کشور ما در سال ۱۳۷۷، این صنعت تاکنون متحمل خسارات بسیار سنگینی شده است. پس از اولین جداسازی ویروس در کشور (۲۰، ۲۷)

جدول ۱- اطلاعات مربوط به ویروس های مورد بررسی قرار گرفته و ویروس های استفاده شد در این مطالعه که همگی آنها دارای تحت تیپ H۹N۲ و از ماکیان جدا شده بودن

شماره دسترسی	موتیف محل شکسته شدن پروتئین HA	نام اختصار	سویه ویروس
AJ۵۳۶۳۳۱	PARSSRG	ckIR۵۲۸/۰۱	A/chicken/Iran /۵۲۸/۰۱
AJ۵۳۶۳۳۰	PARSSRG	ckIR۷۷۲/۰۰	A/chicken/Iran /۷۷۲/۰۰
AJ۵۳۶۳۳۲	PARSSRG	ckIR۷۹۸/۰۰	A/chicken/Iran /۷۹۸/۰۰
AF۲۱۸۱۱۲	PARSSRG	ckIR۹۹	A/chicken/Iran /۱۱T/۹۹
AF۲۱۸۱۰۹	PARSSRG	ckIR۹۸	A/chicken/Iran /۱۶/۹۸
AF۲۱۸۱۱۴	PARSSRG	ckPK۱/۹۹	A/chicken/Pakistan /۱/۹۹
AF۲۱۸۱۱۵	PARSSRG	ckPK۲/۹۹	A/chicken/Pakistan /۲/۹۹
AF۲۱۸۱۱۸	PARSSRG	ckPK۵/۹۹	A/chicken/Pakistan /۵/۹۹
AF۲۱۸۱۱۹	PARSSRG	ckSA۹۹	A/chicken/Saudi Arabia/۵۳۲/۹۹
AF۲۱۸۱۱۰	PARSSRG	ckSA۹۸	A/chicken/Saudi Arabia/۲۲۴/۹۸
AF۱۵۶۳۷۴	PARSSRG	ckHK۹۷	A/chicken/Hong kong/G۲۳/۹۷
AF۱۵۶۳۸۰	PARSSRG	ckBe۹۴	A/chicken/Beijing/۱/۹۴
AF۱۵۶۳۷۹	PARSSRG	ckHK۹۴	A/chicken/Hong kong/۷۳۹/۹۴
AF۲۱۸۱۰۷	PARSSRG	ckDE۹۸	A/chicken/Germany/R۴۵/۹۸
AF۲۱۸۰۹۹	PAASARG	ckDE۹۵	A/chicken/Germany/۹۰/۹۵
AF۱۵۶۳۸۵	PAASVRG	ckKR ۰۰۶/۹۶	A/chicken/korea/۲۵۲۳۲-۰۰۶/۹۶
AF۱۵۶۳۸۴	PAASYRG	ckKR۹۶	A/chicken/korea/۳۸۳۴۹-p۹۶۳۲۳/۹۶
AF۲۱۸۱۱۱	PAASGRG	ckKR۹۹	A/chicken/korea/۹۹۰۲۹/۹۹

اشتها نتوانستند هیچگونه علائم بالینی دیگری و یا تلفات در جوجه های حساس SPF ایجاد نمایند. همچنین هیچیک از این سه ویروس نتوانستند در شرایط کشت سلولی رشد نمایند (۱۲). قطعه ۴۸۶ جفت باز برای سه ویروس مذکور که حاوی محل شکسته شدن پروتئین HA بود توسط RT-PCR تکثیر و تعیین توالی نوکلئوتید آنها صورت پذیرفت. عدم وجود کاملاً یکسان شباهت در سطح اسیدهای آمینه و نوکلئوتیدها مویده وجود سه ویروس متفاوت بود. مقایسه این ویروس ها با دو ویروس آنفلوآنزای طیور ایران که قبلاً تعیین توالی نوکلئوتید آنها صورت گرفته بود (۴) نشان داد که اگرچه تا حدود زیادی این دو ویروس شبیه ویروس های مورد مطالعه در این بررسی بودند ولی کاملاً یکسان نبودند. این امر حاکی از قدرت موتاسیون و تغییر سریع ژنتیکی ویروس آنفلوآنزا است. توالی اسیدهای آمینه این سه ویروس با توالی اسیدهای آمینه ۱۵ ویروس آنفلوآنزای طیور

تزریق به جوجه های حساس نتوانند علائم بالینی یا تلفات ایجاد نمایند ولی ویروس های با بیماری زائی کم می توانند متعاقب تزریق به جوجه های حساس تا اندازه ای علائم بالینی و تلفات کمتر از ۷۵٪ ایجاد نمایند (۲۴). با شیوع بیماری آنفلوآنزا در صنعت طیور ایران گزارشات متعددی مبنی بر تلفات بسیار زیاد ناشی از ویروس های آنفلوآنزا در سطح مزرعه گزارش گردیده است (۲۷، ۱۶). در این مطالعه شناسائی ملکولی دو ویروس اخذ شده از گله های آلوده با تاریخچه تلفات بالا و یک ویروس آنفلوآنزای طیور از گله آلوده با تاریخچه تلفات پائین براساس معیارهای توصیه شده OIE مورد بررسی قرار گرفت. مطالعات انجام شده در بخش تحقیق و تشخیص بیماریهای طیور موسسه رازی نشان داد این سه ویروس در تحت تیپ H۹N۲ قرار داشته و علیرغم وجود تاریخچه تلفات متفاوت، کلون های اخذ شده از این سه ویروس به جز علائم تنفسی خفیف و کاهش

میزبان می‌باشد. عفونت‌های تنفسی باکتریایی یا ویروسی می‌توانند موجب افزایش واسطه‌های التهابی شده که این واسطه خود به عنوان عوامل افزایش دهنده حدت (پروتئازهای سلولی) در تعدادی از ویروس‌های آنفلوانزا عمل می‌نمایند (۲۱). از طرفی پروتئازهای باکتریایی نه تنها می‌توانند نقش مهمی در شکستن پروتئین HA به HA₁ و HA₂ داشته باشند (۲۶)، بلکه با تحریک سنتز پروتئازهای سلولی می‌توانند در عفونت‌های همزمان باکتری و ویروس آنفلوانزا موجب افزایش حدت ویروس گردند (۱۰). گفتنی است که در انسان علت عمده مرگ در عفونت‌های آنفلوانزایی ناشی از پنومونی حاصل از همکاری ویروس و باکتری است (۲۵). گزارشات بسیار زیادی در خصوص همکاری عفونت‌های باکتریایی و ویروس آنفلوانزای طیور در افزایش تلفات وجود دارد (۱، ۱۴). انجام مطالعات کنترل شده ترکیبی (ویروس آنفلوانزا H₅N₁ به همراه عوامل باکتریایی شناخته شده در سطح مزرعه ایران) مشخص خواهد ساخت که کدامیک از این عوامل باکتریایی در افزایش تلفات نقش بیشتری دارند. لازم به ذکر است که تکثیر اولیه ویروس در سلولهای مخاطی تنفسی موجب آسیب یا مرگ سلولهای مؤکد دار شده که این خود نیز می‌تواند موجب ممانعت کلیانس باکتریها و افزایش قدرت چسبندگی و نه‌اجمی باکتریها و تداخل با ایمنی غیر اختصاصی شود (۲۲). با توجه به دلایل فوق، می‌توان تلفات زیاد ناشی از ویروس آنفلوانزای طیور ایران را به عفونت‌های توأم و شرایط نامساعد محیطی نسبت داد.

آنالیز فیلوژنی سه ویروس مورد مطالعه به‌همراه ۱۵ ویروس آنفلوانزا (H₅N₁) جدا شده از ماکیان نشان داد که تمام ویروس‌های آنفلوانزای کشورهای ایران، پاکستان، عربستان سعودی و یک ویروس از کشور آلمان در یک شاخه قرار گرفته‌اند. در حالیکه ویروس‌های آنفلوانزای کشورهای چین و کره جنوبی به‌همراه یک ویروس از کشور آلمان در شاخه دیگر قرار گرفتند. شباهت بسیار زیاد ویروس‌های این کشورها که همسایه یکدیگر می‌باشند، موید این مهم است که همگی آنها احتمالاً منشأ واحدی داشته‌اند. بیشترین شباهت این ویروس‌ها با ویروس آنفلوانزای طیور کشور آلمان (ckDE98) می‌باشد. همچنین ویروس‌های آنفلوانزای کشورهای ایران، پاکستان، عربستان سعودی و کره جنوبی هر یک در زیر شاخه مجزا و جداگانه قرار گرفته‌اند که این امر نشان دهنده ارتباط بسیار نزدیک آنها

منتشر شده (H₅N₁) که از ماکیان جدا شده بودند مورد مقایسه ژنتیکی قرار گرفت. این مقایسه نشان داد که اسیدهای آمینه در موقعیت

(V to M) ۲۲۵، (I to V) ۲۳۴، (Q-L to M) ۱۹۶، (D to H) ۲۰۷، (D to E) ۲۲۴،

منحصر به ویروس‌های مورد بررسی در این مطالعه بودند. ولی هنگامی که این مقایسه با تمامی ویروس‌های آنفلوانزای طیور (H₅N₁) موجود در Genbank صورت گرفت مشخص گردید که فقط اسیدهای آمینه در موقعیت ۱۹۶، ۲۰۷، ۲۲۵ و ۲۳۴ منحصر به ویروس‌های آنفلوانزای طیور ایران بودند. به عبارتی می‌توان گفت که احتمالاً جانشینی اسیدهای آمینه

مذکور در روند پاساژ ویروس در سطح مزرعه در کشور ما اتفاق افتاده است. با توجه به حدت کم این سه ویروس، میتوان استنتاج نمود که تغییرات اسیدهای آمینه فوق نمی‌توانند عامل حدت در این ویروس‌ها باشند، ولی ممکن است موجب تغییر آنتی ژنیک شده باشند.

مقایسه موتیف محل شکسته شدن پروتئین HA ویروس‌های استفاده شده در این مطالعه نشان داد که ویروس‌های آنفلوانزای طیور (H₅N₁) در کشورهای آسیایی (به جزء کشور کره جنوبی) دارای موتیف مشترک (R-S-S-RFG) هستند. به عبارتی اگرچه سه ویروس مورد مطالعه ما از گله‌های با تاریخچه تلفات متفاوت جدا شده بودند ولی همگی آنها موتیف مشابه در محل فوق داشتند. مقایسه این موتیف با موتیف مشابه آن در ویروس‌های آنفلوانزای طیور تحت تیپ H₅ یا H₇ که بسیار بیماری‌زا بودند موید عدم وجود توالی پی در پی اسیدهای آمینه بازی بود. از طرفی اطلاعات اخیر حاکی از حضور ویروس‌های آنفلوانزای H₅N₁ با حدت بالا (۶) و تروویسم بافتی گسترده تر (۸) است به طوری که در موتیف محل شکسته شدن پروتئین HA آنها اثری از توالی پی در پی اسیدهای آمینه بازی نیست. شواهد حاصل از تعیین حدت براساس دستورالعمل OIE در سه ویروس آنفلوانزای طیور جدا شده از گله‌های آلوده که دارای تاریخچه تلفات متفاوت بودند نشان داد که ویروس آنفلوانزای طیور ایران تاکنون در گروه ویروس‌های غیر بیماری‌زا طبقه بندی می‌شود. به نظر می‌رسد وجود عوامل توأم با ویروس در سطح مزرعه (عوامل باکتریایی، ویروسی و محیطی) نقش تعیین کننده‌ای در بیماری‌زایی ویروس دارند. مطالعه گذشته نگر در واگیرهای آنفلوانزای طیور با تلفات بالا که به موسسه رازی مراجعه کرده بودند حاکی از دخالت یکی از عوامل باکتریایی در این واگیرها بود (اطلاعات منتشر نشده). در تلقیح مایع شستشو و فیلتر شده از نای پرندگان مبتلا به آنفلوانزای طیور (H₅N₁) به پرندگان حساس، کاهش میزان تلفات از ۶۵ درصد به ۱۹ درصد گزارش شده است (۱۶) که این امر می‌تواند موید نقش تعیین کننده عوامل باکتریایی و محیطی در میزان تلفات ناشی از ویروس باشد.

مکانیسم نقش عفونت‌های باکتریایی در افزایش حدت ویروس آنفلوانزا و یا نقش ویروس آنفلوانزا در افزایش حدت عفونت‌های باکتریایی مجموعه پیچیده‌ای است که مشتمل بر اثرات متقابل عوامل اتیولوژیکی، محیطی و

بسیار بیماری‌زا (موتاسیون نقطه ای)، تجدید نظر در سیاست‌های کنترلی این بیماری در کشورمان امری ضروری به نظر می‌رسد.

منابع مورد استفاده

- 1- Alexander, D.J. 1993. Orthomyxovirus infections. In J.B.McFerran & M.S McNulty (Eds.) M.C Horzinek (Series Ed.) Viral Infections of Vertebrates Volume 3: Viral Infections of Birds (PP. 287-316). Amsterdam : Elsevier Science Publishers.
- 2- Alexander, D.J. 2000. A review of avian influenza in different birds species. Proceedings of the ESVV Symposium on Animal Influenza Viruses Gent, 1999. Veterinary Microbiology, 74, 3-13.
- 3- Banks, J., Speidel, E.C., McCauley, J.W. & Alexander, D. J. 2000. Phylogenetic analysis of H₇ haemagglutinin subtype influenza A viruses. Archives of Virology, 145, 1-12.
- 4- Banks, J., Speidel, E.C. Harris, P.A. & Alexander, D.J. 2000 . Phylogenetic analysis of influenza A viruses of H₉ haemagglutinin subtype. Avian Pathology, 29, 353- 360.
- 5- Campbell, G. 1998. Report of the Irish national reference laboratory for 1996 and 1997. In Proceedings of the joint fourth Annual Meetings of the National Newcastle Disease and Avian Influenza Laboratories of Countries of the European Union 9-10 December 1997 (P.13) Brussels, Belgium
- 6- Guo, Y.J., Krauss, S., Senne, D.A., Mo, I.P., Lo, K.S., Xiong, X. P., Norwood, M., Shtridge, K.F., Webster, R.G. & Guant, Y. 2000. Characterization of the pathogenicity of members of the newly established H₉N₂ influenza virus lineages in Asia. Virology, 267, 279 – 288.
- 7- Halvorson, D.A. 1998. Strengths and weaknesses of vaccine as a control tool. In Proceeding of the 4th International Symposium on Avian Influenza 29-31 May 1997 (pp.223-227). Athens, GA: US animal Health Association.
- 8- Lee, C.W., Song, C.S., Lee, Y.J., Mo, I.P., Garcia, M., Suarez, D.L & Kim, S.J. 2000. Sequence analysis of the hemagglutinin gene of H₉N₂ Korean avian influenza viruses and assessment of the pathogenic potential of isolate MS96. Avian Diseases, 44, 527-535.
- 9- Lin, Y.P., Shaw, M. Gregory, V., Cameron, K., Lim, W., Klimov, A., Subbarao K., Guan, Y., Krauss, S., Shortidge, S., Webster, R., Cox, N., & Hay, A. 2000. Avian-to human transmission of H₉N₂ and H₅N₁ human isolates. Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 97, 9654-9658.
- 10- Maeda, H. 1996. Role of microbial proteases in pathogenesis. Microbiol. Immunol 40, 685 – 699.
- 11- MO, I.P., Song, C.S., Kim, K.S & Rhee, J.C. 1998. An occurrence of non- highly pathogenic avian influenza in Korea

به یکدیگر و احتمالاً منشاء یکسان آنها می‌باشد. به عبارتی به نظر می‌رسد وقوع آنفلوآنزای طیور در ایران طی واقعه مستقل و منفردی ایجاد شده است و سپس ویروس در طی پاساژهای متمادی در سطح مزرعه تغییر ژنتیکی پیدا کرده است که این امر می‌تواند برای کشورهای دیگر آسیائی به جز کشور چین صادق باشد.

بیشترین شباهت ژنتیکی سه ویروس مورد مطالعه با ویروس‌های کشور عربستان سعودی و پاکستان می‌باشد. ویروس ckIR98 اولین نمونه ویروس آنفلوآنزای طیور ایران است که سه سال قبل از این مطالعه تعیین توالی نوکلئوتیدی شده است (۴). بیشترین شباهت ژنتیکی این ویروس با ویروس‌های کشور پاکستان و عربستان سعودی و سپس با ckDE98 بود. اگرچه وجود شباهت ژنتیکی زیاد ویروس‌های جدا شده از ایران با ویروس‌های گزارش شده از پاکستان و از طرفی هم مرز بودن با این کشور بیشترین احتمال مبنی بر گسترش این بیماری از پاکستان را می‌دهد ولی با در نظر گرفتن اولین گزارش وجود ویروس آنفلوآنزای H₉N₂ از پاکستان در اواخر سال ۱۹۹۸ (۱۳) و اولین وقوع آنفلوآنزای طیور در ایران در اواسط سال ۱۹۹۸ (۲۰، ۲۷) می‌توان استنتاج نمود که احتمال ورود ویروس از طریق پاکستان غیر محتمل می‌باشد. به خصوص اینکه شیوع بیماری از نقطه ای بسیار دورتر از نواحی جغرافیائی مشترک بین ایران و پاکستان رخ داده است. از این روی احتمالاً منشاء ویروس‌های آنفلوآنزای ایران از کشور عربستان سعودی یا کشور آلمان می‌باشد. با توجه به قرابت بسیار نزدیک ویروس‌های ایران با ویروس‌های این دو کشور و از طرفی ارتباطات بسیار زیاد بازرگانی کشور ما با آلمان در مقایسه با عربستان سعودی می‌توان احتمال دارد که منشاء ویروس‌های آنفلوآنزای ایران از کشور آلمان باشد. البته تعیین توالی نوکلئوتیدهای ژن HA یا ژنهای دیگر ویروس‌های آنفلوآنزای ایران و مقایسه آن با ویروس ckDE98 می‌تواند اطلاعات بیشتری را به دست دهد. Banks و همکاران (۴) نیز در مقایسه ژنتیکی تمامی ویروس‌های آنفلوآنزای طیور (H₉N₂) جدا شده از میزبان‌های مختلف نشان دادند که ویروس ckDE98 تنها ویروس اروپائی است که قرابت ژنتیکی بسیار زیادی با ویروس‌های آنفلوآنزای طیور کشورهای آسیائی (به جز کشور کره جنوبی و هنگ کنگ) را دارد.

همچنین آنالیز فیلوژنی ویروس‌های آنفلوآنزای ایران در طی چهار سال گذشته (۱۳۷۷ الی ۱۳۸۰) نشان داد که هرچه این ویروس‌ها در سطح مزرعه بیشتر پاساژ خورده‌اند بیشتر دچار تغییرات ژنتیکی شده‌اند. این تغییرات به صورت پلکانی به ازاء هر سال بیشتر شده است به طوری که حداکثر تغییر ژنتیکی در ویروسی دیده می‌شود که در سال ۱۳۸۰ جدا گردیده است. تغییرات ژنتیکی سریع ویروس آنفلوآنزا یکی از مهمترین مشکلات موجود جهت کنترل بیماری است، به طوری که برای تبدیل موتیف ناحیه شکستگی پروتئین HA ویروس‌های آنفلوآنزای طیور ایران (R-S-S-R₁) به موتیف ویروس‌های آنفلوآنزای بسیار بیماری‌زا تحت تیپ‌های H₅ و H₇، R-X-R/K-R، H₉، هر آمینو اسید غیر بازیگ است (فقط احتیاج به یک موتاسیون نقطه ای است یعنی فقط تبدیل نوکلئوتید C به A یا G کافی است تا اولین اسید آمینه سرین را به آلرژینین تبدیل شده و نهایتاً این ویروس به یک ویروس بسیار بیماری‌زا تبدیل شود. به‌طور کلی با توجه به وجود تغییرات ژنتیکی سریع این ویروس در طی چهار سال گذشته و وجود پتانسیل زیاد تبدیل این ویروس به یک ویروس

- . In Proceedings of the 4th International Symposium on Avian Influenza 29-31 May 1997 (pp.379 – 383). Athens, GA:US Animal Health Association.
- 12- Momayez, R., Toroghi, R. & Pourbakhsh, S.A. 2003. Pathogenicity study of avian influenza virus H₅N₂ subtype isolated from chicken in Iran. (Submitted to Pajouhesh - va - Sazandegi)
- 13- Naeem, K., Ameerullah, M., Manvell, R.J. & Alexander, D.J. 1999. Avian influenza a subtype H₅N₂ in poultry in Pakistan. Veterinary Record, 145, 560.
- 14- Newman, J., Halvorson, D. & Karunakaran, D. 1981. Complications associated with avian influenza infections, In Proc. 1st International symposium on avian influenza, 22 – 24 April, Beltsville, Maryland United States Animal Health Association, Richmond, Virginia, 8-12.
- 15- Nobusawa, E., Aoyama, T., Kato, H., Suzuki, Y., Taleno, Y. & Nakajima, K. 1991. Comparison of complete amino acid sequences and receptor – binding properties among 13 serotypes of hemagglutinin of influenza A viruses. Virology 182 (2), 475 – 485.
- 16- Nilli, Hassan & Asasi, Keramat. 2002. Natural cases and an experimental study of H₅N₂ avian influenza in commercial broiler chickens of Iran. Avian Pathology, 31, 247 – 252.
- 17- Papparella, V., Fioretti, A., & Menna, L.F. 1995. Proceedings of the joint second annual meeting of the national Newcastle Disease and Avian Influenza Laboratories of countries of the European Union 18-19 October 1994 (pp. 14-15). Brussels, Belgium.
- 18- Peiris, M., Yam, W.C., Chan, K.H., Ghose, P. & Shortridge, K.F. 1999. Influenza A H₅N₂: aspects of laboratory diagnosis. Journal of Clinical Microbiology, 37, 3426-3427.
- 19- Peiris, M., Yuen, K., Y., Leung, C.W., Chan, K.H., Ip, P.L.S., Lai, W.M., Orr, W.K. & Shortridge, K.F. 1999. Human infection with influenza H₅N₂. The Lancet, 354, 916 – 917.
- 20- Pourbakhsh, S.A., Khodashenas, M., Kianizadeh, M. & Goodarzi, H. 2000. Isolation and identification of avian influenza virus H₅N₂ Subtype. Arch. Razi Ins. 51, 27-38.
- 21- Scheiblaue, H., Reinacher, M., Tashiro, M. & Rott, R. 1992. Interactions between bacteria and influenza A virus in the development of influenza pneumonia. J. Infect. Dis. 166, 783 – 791
- 22- Steinhauer, D.A. 1999. Role of hemagglutinin cleavage for the pathogenicity of influenza virus. Virology, 258, 1-20.
- 23- Suarez, D.L. 1998. Molecular diagnostic techniques: Can we identify influenza viruses, differentiate subtypes and determine pathogenicity potential of viruses by RT-PCR?. In proceeding of the 4th International Symposium on Avian Influenza. 29- 31 May 1997 (pp. 318 – 325).
- 24 – Swayne, D.E & Suarez, D.L. 2000. Highly pathogenic avian influenza. Rev. Sci. tech. Off. Int. Epiz., 19(2), 463 – 482.
- 25- Sweet, C., & Smith, H. 1980. Pathogenicity of influenza virus. Microbiol. Rev. 44, 303 – 330.
- 26- Tashiro, M., Ciborowski, P., Klenk, H.D., Pulverer, G. & Rott, R. 1987. Role of staphylococcus protease in the development of influenza pneumonia. Nature, 325, 536 – 537.
- 27- Vasfi Marandi, M. & Bozorgmehrifard, M.H. 1999. An outbreak of non-highly pathogenic avian influenza in chickens in Iran. Proceedings of the 61st Meeting of the World Veterinary Association (CD-ROM). Lyon, France.
- 28- Werner, O. 1999. Avian influenza – situation in Germany 1997/98 In Proceeding of the Joint Fifty Annual Meetings of the National Newcastle Disease and Avian Influenza Laboratories of Countries of the European Union 9-10 November 1998 (pp. 10-11) Vienna, Austria.
- 29- Wood, G.W., McCauley, J.W., Bashiruddin, J.B. & Alexander, D.J. 1993. Deduced amino acid sequences at the haemagglutinin cleavage site of avian influenza A viruses of H₅ and H₇ subtypes. Archives of Virology, 130, 209 – 217.

